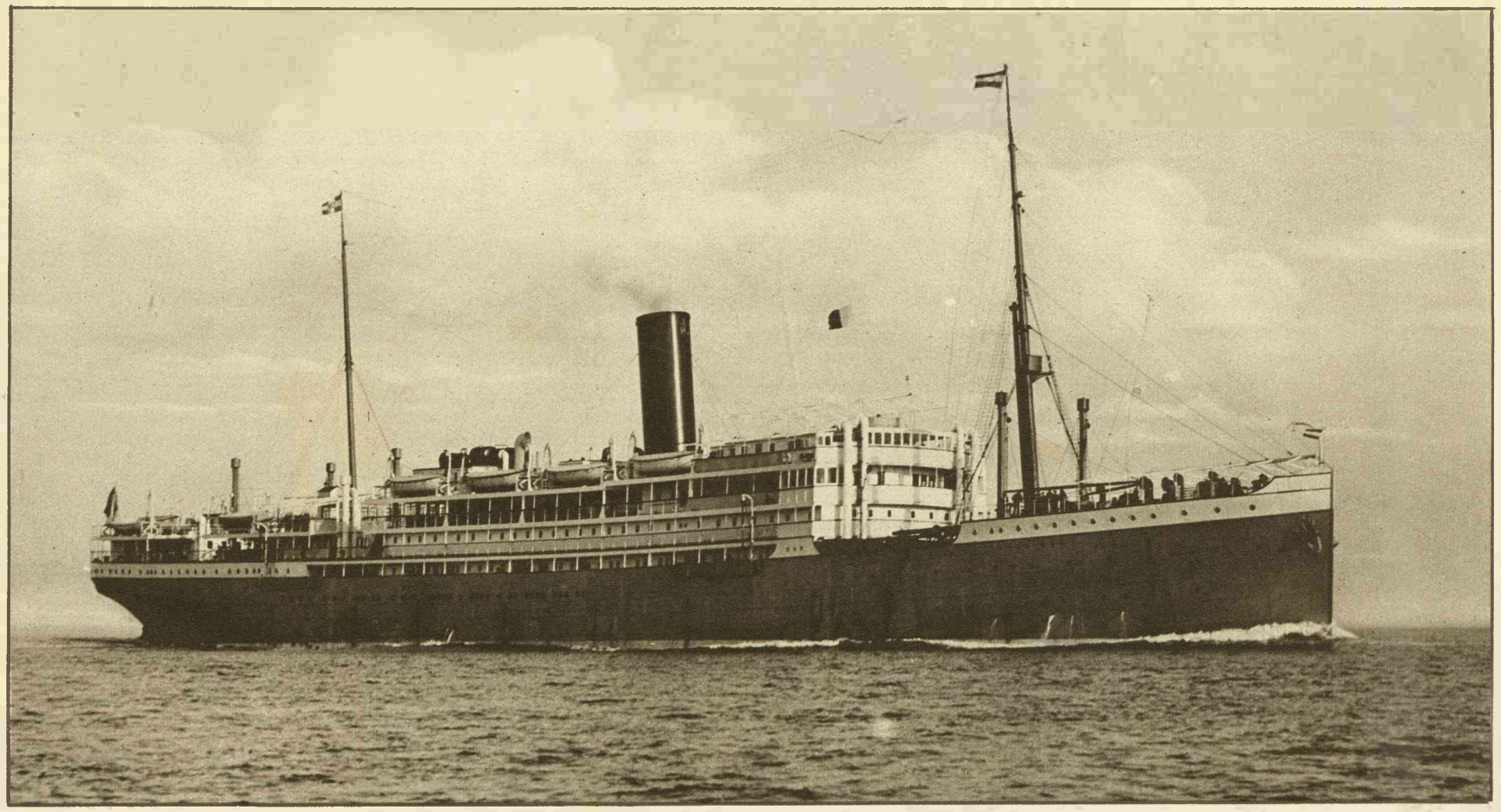

HET VERTREK VAN DEN GOUVERNEUR-GENERAAL.
Het stoomschip „Insulinde" van den „Rotterdamschen Lloyd" waarmede Mr. J. P. graaf van Limburg Stirum en zijn echtgenoote via de Kaap naar Indië zijn vertrokken. — Deze foto werd ons door de directie van den Rotterdamschen Lloyd welwillend ter reproductie in ons blad afgestaan.

was stijf en gedwongen, de markies voelde zich nochtans gedrongen, den schilder eenige woorden van dank toe te voegen voor zijn gift.

Chiatto viel hem echter snel in de rede. „Markies," zei hij, „ik kwam hier niet om uw erkentelijkheid te oogsten. Hier," hij wierp den sleutel op de tafel, „is de sleutel van uw kamer. Ga en aanschouw het portret van uw ongelukkige gade zoodra het u belieft. Weet echter, dat ik niet alleen de schilderkunst, maar ook de geheime kunsten beoefen en denk er wel aan, dat op dit portret een vloek rust, een vloek, welke een ieder vervolgen zal, die het waagt het portret te aanschouwen — en die vloek is .... de dood!"

Mocht de oude Soffareno aanvankelijk geschrokken zijn van de woorden van den schilder, spoedig lachte hij zijn vrees weg, beschouwde de bedreiging als de humbug van een bedrieger, en den sleutel opnemende begaf hij zich naar de kamer waar het portret hing.

Doch opeens, na verloop van een paar minuten, snelt de oude edelman de kamer uit, met krijtwit gelaat en doodziek. De bedienden schieten toe en, na op zijn zwak geuit bevel de kamer gesloten te hebben, geleiden ze hem naar zijn slaapkamer. Haastig werd nu een priester ontboden en in zijn oor, in zijn oor alleen fluisterde de stervende man het geheim van de vervloekte kamer. Binnen een uur blies de markies den laatsten adem uit, na aan de omstanders uitdrukkelijk bevolen te hebben, dat niemand, niemand van zijn geslacht ooit de noodlottige kamer mocht betreden en een blik werpen op het schilderij.

Van dat oogenblik af bleef de kamer gesloten, en werd het portret van de jonge markiezin door de huisgenooten genoemd: „het schilderij met den vloek."

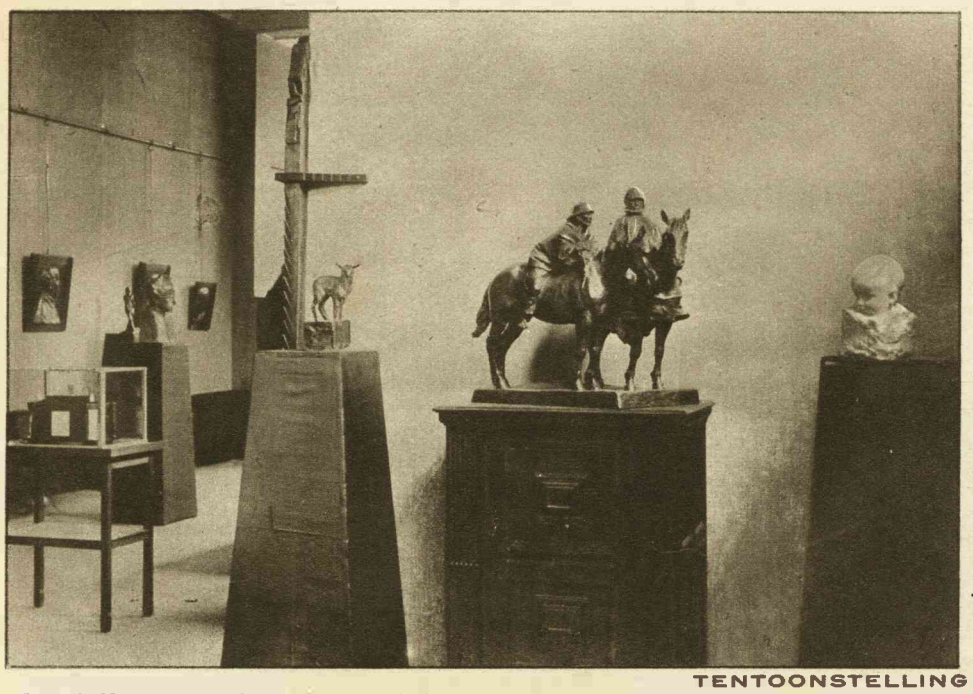
DE FRANSCHE EN ENGELSCHE OPPERBEVELHEBBER.
Generaal Joffre en generaal Douglas Haig, de nieuwe Engelsche generalissimus, verlaten hun hoofdkwartier achter het front in Noord-Frankrijk.

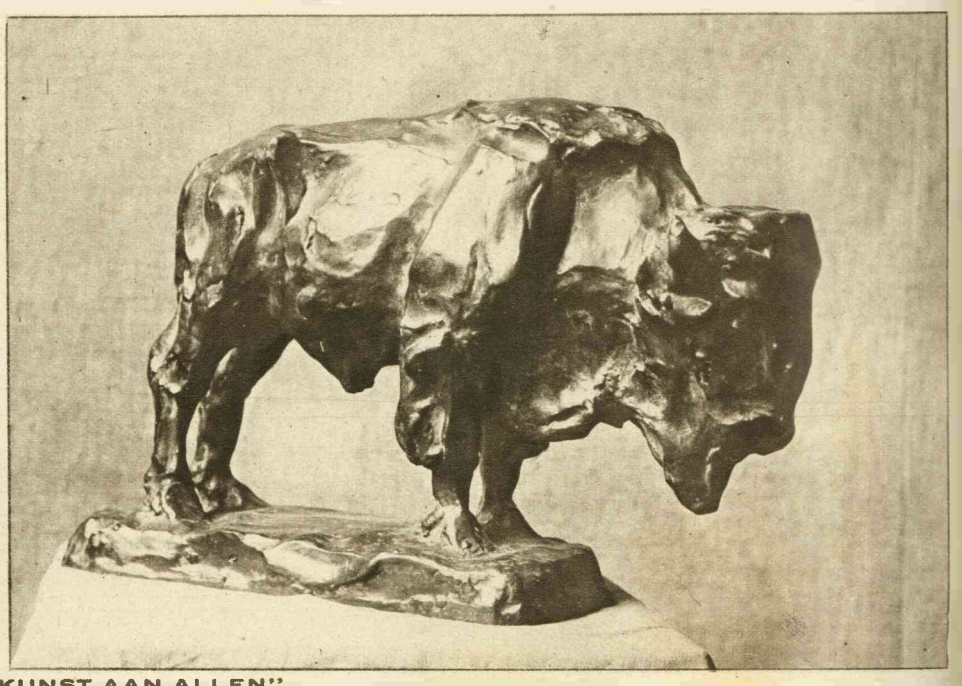
II.

Twintig jaren lang werd het bevel van den ouden markies stipt opgevolgd. Geen menschelijke voet betrad de kamer waar het portret hing. Inderdaad, geen aardsche straffen zouden het bijgeloovige personeel van het huis Soffareno hebben kunnen bewegen een waarschuwing in den wind te slaan, nadat ze de vreeselijke gevolgen hiervan met eigen oogen aanschouwd hadden. Het was weggelegd voor den zoon en erfgenaam van den ouden markies voor de tweede maal den vloek te trotseeren, die rustte op het portret van zijn moeder.

Markiezin Helena vertelde mij, (ging de professor voort), dat zij al haar overredingskracht had aangewend om haar broeder van deze onvoorzichtige daad terug te houden.

De jonge Vincentio echter, overmoedig en ongeloovig als hij was, lachte om alle vreesaanjagingen en bijgeloovige verhalen, hierin gesterkt door lichtzinnige vrienden, die hem spottend naar het betooverde schilderij vroegen. Ten deele om hun spotternijen te niet te doen, ten deele ook uit een begrijpelijk verlangen een blik te werpen op de

TENTOONSTELLING „KUNST AAN ALLEN".
Door de Vereeniging „Kunst aan Allen", door geheel Nederland wèlbekend om haar zegenrijken arbeid tot ontwikkeling en veredeling van den kunstsmaak bij de groote massa, houdt gedurende de maand Februari in de kunstzalen d'Audretsch in den Haag een tentoonstelling van Nederlandsch klein plastiek, die zich in een groote belangstelling mag verheugen. Onze foto's geven, links: een kijkje op de tentoonstelling; rechts: bison in brons, een krachtig en forsch werk. *(foto's Hijmans.)*